

forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om ændret pristalsregulering).

Valgt blev: *Ditlevsen, Bladt, Boye Hansen, Hjortnæs, Lund Jensen, Aage Knudsen, Elna Syvertsen, Robert Sørensen, Jens P. Jensen, Jacob Sørensen, Søren Andersen, Henry Christensen, Viggo Hauch, Adolph Sørensen, Hanne Budtz, Jørgen Jensen og Chr. Madsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Lovforslaget (nr. 25) findes i tillæg A. sp. 177, fremsættelsen i tidenden sp. 423).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Chr. Thomsen: Til det foreliggende lovforslag om veterinærvæsenet og udøvelse af dyrlægegerning vil jeg først sige, at det, der underer mig mest, faktisk er, at man i et land, hvor husdyrhold har betydet så meget og spillet så afgørende en rolle både for landbrugets og for hele landets økonomi, ikke for længst har bragt veterinærvæsenet og dyrlægers ansættelse i tjenestemandstillinger ind under fastere rammer.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget har man dog været opmærksom på problemet for længe siden, idet der i rigsdags-samlingen 1919-20 fremsattes lovforslag herom. Dette lovforslag blev ikke vedtaget; det skyldtes frygt for, at det skulle betyde oprettelse af en lang række nye stillinger. Tiden har vist, at frygten ikke var helt ubegrundet; udviklingen inden for bekæmpelsen af smitsomme husdyrsygdomme og den udvidede kontrol med levnedsmidler både til hjemmeforbrug og til eksport har ført med sig, at man igennem tiden har været nødt til at besætte en hel række stillinger. Dette har i dag den fordel, at hvis lovforslaget vedtages, skulle det ikke være nødvendigt på nuværende tidspunkt at oprette nye stillinger. I virkeligheden sker der ved lovforslaget kun det, at forholdene ajourføres og det hele bringes ind under faste rammer.

Lovforslagets mange paragraffer vil sikkert blive gennemdrøftet meget indgående i udvalget, og jeg skal derfor ikke sige ret meget om dem her. Jeg har kun et par enkelte bemærkninger om § 9, der drejer sig om besættelse af en statslig eller kommunal ledende dyrlægestilling. Hele paragraffen er, så vidt jeg kan se, taget fra en anden lov. Det fastslås heri, at når en sådan ledende stilling ønskes besat, skal der før besættelsen indhentes erklæring om samtlige ansøgers kvalifikationer. Jeg kan godt se fordelene heri for en kommunalbestyrelse, som ikke kan være sagkyndig på dette område, men jeg kan også se faren heri. Det må efter min mening være således, at det eventuelle nævn behandler de enkelte ansøgers kvalifikationer, men det skal ikke forsøge at indrangere dem efter anciennitet eller skele efter, hvem det nu er, der står for tur til at få en sådan plads. Det må være kommunalbestyrelsen alene, der har denne afgørelse.

Jeg er tilfreds med, at lovforslaget indeholder klare bestemmelser om dyrlægenes brug og anvendelse af euforiserende stoffer. Det kan nok ikke undgås, at der alligevel bliver et vist misbrug — det vil der vel altid være både inden for læge- og dyrlægegerningen. Men alene det, at brugen bringes ind under faste rammer, vil ganske givet være med til at nedsætte faren for misbrug.

Som jeg allerede har sagt, egner dette lovforslag sig bedst til en gennemgribende udvalgsbehandling. Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi er velvilligt indstillet med hensyn til, at dyrlæge- og veterinærvæsenet bringes ind under mere faste rammer, og jeg kan anbefale lovforslaget til en velvillig udvalgsbehandling.

Dalsgaard: Det foreliggende lovforslag om veterinærvæsen og dyrlægegerning betyder som allerede nævnt ikke, at folketinget bevæger sig ind på et nyt og uopdyrket lovgivningsområde. Tværtimod findes bestemmelser desangående i en række forskellige love, og selv om ordningen vel stort set har virket tilfredsstillende og det er gået godt på den måde, kan man næppe afvise, at det vil være hensigtsmæssigt at samle de mange spredte bestemmelser vedrørende veterinærvæsen og dyrlægegerning i én lov, som giver